

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński (przewodniczący)

SSN Paweł Kołodziejski

SSN Marek Siwek (sprawozdawca)

w sprawie **M.T.**

skazanego z art. 278 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

na posiedzeniu w dniu 2 października 2024 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego,

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie

z dnia 8 kwietnia 2024 r., sygn. akt XIV K 1061/23,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Mokotowa w
Warszawie.**

Paweł Kołodziejski Igor Zgoliński Marek Siwek

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie, procedując w przedmiocie wyroku łącznego ustalił, że M.T. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 4 sierpnia 2020 r., sygn. akt IV K 168/20, „za dwa czyny określone w art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniach 5 grudnia 2019 r. i 26 stycznia 2020 r., na kary jednostkowe po 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku pozbawienia wolności”; a nadto wskazanym wyrokiem orzeczono wobec niego solidarny obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem;
2. Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie z dnia 20 listopada 2020 r., sygn. akt III K 255/20, za czyn popełniony 21 stycznia 2019 r., wyczerpujący zmaniona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Uwzględniając powyższe, Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa, wyrokiem łącznym z 8 kwietnia 2024 r., sygn. akt XIV K 1061/23, na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 85a k.k. art. 86 § 1 k.k. oraz art. 569 § 1 k.p.k., połączył orzeczone wobec M.T. wyrokami opisanymi w pkt 1 i 2 kary pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierzył mu karę łączną 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I), stwierdzając jednocześnie, iż w pozostałym zakresie wyroki tam opisane podlegają odrębnemu wykonaniu (pkt II); na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy odbywania przez niego kar pozbawienia wolności w poszczególnych sprawach o sygn. IV K 168/20 i III K 255/20 (pkt III), kosztami postępowania w sprawie obciążył Skarb Państwa (pkt IV), rozstrzygnął w przedmiocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu przez obrońcę z urzędu (pkt V).

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się z dniem 16 kwietnia 2024 r. (k. 153).

Kasację od tego wyroku łącznego wniósł na korzyść M.T. Prokurator Generalny, który zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 410 k.p.k. w zw. z art. 413 § 1 pkt 4 k.p.k. i w zw. z art. 574 k.p.k., polegające na pominięciu przez Sąd wynikającej z materiału dowodowego i mającej istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia

okoliczności w postaci rzeczywistego wymiaru kary pozbawienia wolności, orzeczonej wobec M.T. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi- Północ w Warszawie z dnia 4 sierpnia 2020 r., sygn. akt IV K 168/20, a w konsekwencji wadliwym określeniu rozmiaru tej kary w części wstępnej orzeczenia oraz błędnym przyjęciu, iż wyrokiem tym orzeczono wobec wymienionego dwie kary jednostkowe po 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, podczas gdy w rzeczywistości M.T. wymierzono nim karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, w następstwie czego doszło do wadliwego, bo z rażącym naruszeniem art. 86 § 1 k.k. określenia wymierzonej skazanemu kary łącznej powyżej, zakreślonej wskazaną normą prawną, górnej granicy kary łącznej pozbawienia wolności, poprzez orzeczenie wobec tego skazanego – w miejsce skazań jednostkowych na kary pozbawienia wolności w wymiarach: 8 miesięcy (sygn. akt IV K 168/20) oraz 8 miesięcy (sygn. akt III K 255/20) - kary łącznej 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności, czyli powyżej sumy wskazanych kar wynoszącej 1 rok i 4 miesiące.

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna, dlatego podlegała rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron, zgodnie z art. 535 § 5 k.p.k.

Analiza wydanych wobec M. T. prawomocnych wyroków wskazuje, że w czasie procedowania przed Sądem Rejonowym doszło do rażącej obrazy wskazanych w *petitum* kasacji przepisów prawa.

Zauważyć należy, że w części wstępnej wyroku łącznego powinny zostać uwzględnione i dokładnie opisane wszystkie prawomocne skazania, które następnie będą stanowić przedmiot tego rozstrzygnięcia (art. 413 § 1 pkt 4 w zw. z art. 574 k.p.k.). W komparycji orzeczenia powinny zostać zatem prawidłowo określone zarówno daty wydania poszczególnych wyroków analizowanych pod kątem wydania wyroku łącznego, ich sygnatury, daty przypisanych czynów, podstawy prawne skazań, ale również kary jednostkowe i łączne wymierzone za te przestępstwa.

Skazania wymienione i opisane w tej części wyroku, stanowią bowiem podstawę rozstrzygnięcia w części dyspozytywnej, czyli w tzw. sentencji wyroku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa, opisując w części wstępnej wyroku łącznego skazania wydane wobec M.T., błędnie jednak ustalił, iż w sprawie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie o sygn. akt IV K 168/20, został on skazany „za dwa czyny określone w art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniach 5 grudnia 2019 r. i 26 stycznia 2020 r., na kary jednostkowe po 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku pozbawienia wolności” podczas, gdy M.T. wyrokiem z dnia 4 sierpnia 2020 r., został skazany wyłącznie za jeden czyn popełniony w dniu 5 grudnia 2019 r., wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności (k. 22).

Nieprawidłowe zatem określenie wymiaru wymierzonej skazanemu kary w sprawie o sygn. akt IV K 168/20 i uczynienie jej wraz z karą 8 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną mu w sprawie o sygn. akt III K 255/20, podstawą kary łącznej w wymiarze 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej zaskarżonym wyrokiem łącznym o sygn. akt XIV K 1061/23, rażąco naruszało treść art. 86 § 1 k.k. oraz wskazane w tym przepisie reguły wymiaru kary łącznej.

Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, co w realiach analizowanej sprawy oznacza, że kara łączna wymierzona wobec skazanego nie mogła przekraczać 1 roku i 4 miesięcy. Wymierzenie przez Sąd Rejonowy skazanemu kary łącznej w wymiarze 1 roku i 5 miesięcy, w sposób oczywisty przekraczało górną granicę kary łącznej, określoną przez ustawodawcę jako suma kar podlegających łączeniu.

Mając to na uwadze, zaskarżony wyrok łączny należało uchylić, a sprawę przekazać do ponownego rozpoznania, w toku którego niezbędna będzie ponowna analiza wszystkich skazań wydanych wobec M.T. w aspekcie wydania wobec niego wyroku łącznego z pominięciem stwierdzonych wyżej uchybień.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji wyroku.

Paweł Kołodziejski Igor Zgoliński Marek Siwek

[ms]